Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/2/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017200022
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9017200022.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: REVIMONT-DG, s.r.o., so sídlom Bystrička 111, 038 04 Bystrička, IČO: 36 415 103, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 2, Žilina, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, so sídlom Bajkalská 27, P.O.BOX 12, 820 04 Bratislava 27, právne zastúpený advokátom: JUDr. Miloš Kvasňovský, so sídlom Dunajská 32, 811 08 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10/3306/13/RR z 15. apríla 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/78/2013-41 zo dňa 9. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/78/2013-41 z 9. apríla 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 10/3306/13/RR z 15. apríla 2013 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovu trovy konania 812,02 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu Mrázovský & partners, s.r.o..

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP") zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 10/3306/13/RR z 15. apríla 2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO") č. 1792/2012/E-OZ zo 17. januára 2013 vo vzťahu k žalobcovi podľa § 14 ods. 5 v spojení s § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 276/2001 Z.z., v spojení s § 1 písm. a/ a § 2 písm. a/ vyhlášky ÚRSO č. 179/2011 Z.z. o spôsobe jej vykonávania a § 11a vyhlášky ÚRSO č. 225/2011 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike tak, že pre regulovaný subjekt schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FVZ REVIMONT-DG, s.r.o., 0,01584 MW, nachádzajúcom sa na streche budovy súp.č. 610 v k.ú. I., na pozemku parc. č. KN 595/29. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu.

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia mal za to, že správne orgány v konaní postupovali správne, keď ako dátum úspešného vykonania funkčnej skúšky - deň uvedený v bode 13 protokolu o funkčnej skúške, t.j. 2. júl 2012 vyhodnotili ako čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Uviedol, že na predmetnú vec potom bolo správne aplikované ustanovenie § 11a ods. 1 písm. b/ Vyhlášky č. 225/2011 Z.z., nakoľko zariadenie výrobcu (žalobcu) elektriny bolo uvedené do prevádzky po 1. júli 2012 - dňa 2. júla 2012 a cena doplatku bola teda vo výške 119,11 €/MWh. Podľa názoru krajského súdu, ak je súčasťou skúšky aj schválenie Protokolu (dokladu o jej úspešnom vykonaní prevádzkovateľom distribučnej siete Spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. (ďalej
len „SSE-D"), funkčná skúška je vykonaná až týmto schválením. Dodal, že to jednoznačne vyplýva z bodu 13 Protokolu, pričom schvaľovanie vykonáva tzv. zodpovedná osoba a to konkrétne za SSE-D riaditeľ sekcie AM. Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že bod 13 protokolu bol už len bodom formálnym. Ďalej uviedol, že § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon podpore OZE") umožňuje prevádzkovateľovi (SSE-D) určiť prevádzkový poriadok, v ktorom určí spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky. Môže teda určiť ako - dátum vykonania funkčnej skúšky až dátum schválenia protokolu SSE-D. Podľa názoru krajského súdu, z tohto ustanovenia tiež vyplýva povinnosť prevádzkovateľa distribučnej sústavy vykonať funkčnú skúšku a po jej úspešnom vykonaní vydať doklad o jej úspešnom vykonaní - Protokol. Podľa krajského súdu nie je sporné, že SSE-D v danom čase nemala prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ale na druhej strane SSE-D určila v rámci svojej pôsobnosti postupnosť jednotlivých krokov a priebeh tohto skúšobného procesu premietla do formy protokolu o funkčnej skúške, určila koľko bodov bude protokol obsahovať, v akom poradí budú jednotlivé body postupovať a aj akú záväznosť tieto body budú mať.

3. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že funkčná skúška je tvorená technickou časťou (v teréne) a administratívnu časťou (záverečná kontrola a podpis), tieto časti sú ukončené až schválením protokolu riaditeľom sekcie AM. Poznamenal, že predpokladom protokolu je splnenie technických podmienok. Ich splnenie nemusí byť skontrolované len priamo v teréne, prostredníctvom čiastkových technických kontrol zariadenia na výrobu elektriny, ale aj skontrolovaním technických výstupov z jednotlivých kontrol, pričom táto kontrola je tiež kontrolou technických podmienok a táto vyústi do tzv. schválenia protokolu, t.j. príslušný pracovník SSE-D, ak neobjaví chybu v technických podkladoch, na základe ktorých boli jednotlivé kontroly uznané za úspešné v samotných výstupoch v protokole, protokol schváli. Zdôraznil, že až týmto overením správnosti podkladov protokolu a výstupov v protokole, t.j. administratívnou časťou skúšky, je funkčná skúška zavŕšená, t.j. v danom prípade mal súd za to, že názor žalovaného správneho orgánu, čo sa týka dátumu, resp. uvedenia zariadenia na výrobu elektriny do prevádzky, je až dátum, ktorý je uvedený v bode 13 protokolu, t.j. až schválením jednotlivých bodov protokolu, zavŕšených podpisom riaditeľa sekcie SSE-D, je proces funkčnej skúšky pripojenia zariadenia na výrobcu elektriny do sústavy a ukončený. Podľa krajského súdu, toto jednoznačne vyplýva aj zo samotného bodu 13 Protokolu, kde je uvedený dátum ukončenia funkčnej skúšky, platnosť protokolu od 2. júla 2012 s upozornením, že bez tohto podpisu je protokol neplatný.

4. Na námietku žalobcu ohľadom diskriminačného postupu vo vzťahu k iným subjektom - žiadateľom, krajský súd poukázal na to, že pokiaľ predložil protokol o funkčnej skúške, tak v bode 13 je uvedený dátum ukončenia funkčnej skúšky - platnosť protokolu od 28. júna 2013, v tomto smere je rozdiel oproti preskúmavanej veci, kde v bode 13 je uvedený dátum 2. júl 2012. Okrem toho krajský súd poukázal na to, že uvedená námietka je vznesená po zákonom stanovenej dvojmesačnej lehote s poukazom na § 250b ods. 1 OSP a § 250h ods. 1 OSP, preto by súd na túto ani nemal prihliadať. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že zákonodarca nemal na mysli v ustanovení § 2 ods. 3 písm. e/ a § 5 ods. 14 zákona o podpore obnoviteľných zdrojov zverenie rozhodovania o dátume uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky vo vzťahu k súkromnému subjektu - spoločnosti SSE-D, a.s., túto vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko prevádzkovateľovi distribučnej sústavy (SSE-D) vyplýva z ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE povinnosť vykonať funkčnú skúšku a vydať doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Skonštatoval, že ustanovenie § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZE zároveň

definuje čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, ktorý je odvodený od právoplatného kolaudačného rozhodnutia vo vzťahu k zariadeniu výrobcu elektriny alebo od kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška, podľa toho, ktorý dátum nastal neskôr. Krajský súd zastáva názor, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy (SSE-D) nerozhoduje o dátume uvedenia zariadenia do prevádzky, tento dátum uvedenia zariadenia do prevádzky je zadefinovaný tak, ako je uvedené v § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZE. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné a preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP. Krajský súd na záver skonštatoval, že vzhľadom na to, že správne orgány v danej veci správne aplikovali ustanovenie § 11a Vyhlášky ÚRSO č. 225/2011 a správne schválili pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh pre regulovaný subjekt REVIMONT-DG, s.r.o., so sídlom Bystrička 111, vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FVZ REVIMONT-DG, s.r.o., so sídlom Bystrička 610, 15,84 kW s celkovým inštalovaným výkonom 0,01584 MW, nachádzajúcom sa na streche budovy, súp.č. 610 v k.ú. I. na pozemku parc.č. 595/29, keďže zariadenie výrobcu elektriny bolo dané do prevádzky dňa 2. júla 2012 a nie dňa 28. júna 2012.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie alternatívne o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 221 OSP a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania. Žalobca mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Namietal posúdenie dátumu úspešného vykonania funkčnej skúšky podľa dňa uvedeného v bode 13. Protokolu o funkčnej skúške s následnou aplikáciou § 11a ods. 1 písm. b/ Vyhlášky ÚRSO č. 225/2011 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení neskorších predpisov. Podľa názoru žalobcu, krajský súd nesprávne zistil skutkový stav z Protokolu o funkčnej skúške v nadväznosti na výklad § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZE a následne nesprávne aplikoval ustanovenie § 11a Vyhlášky ÚRSO ustanovujúcu cenovú reguláciu. Žalobca sa ďalej nestotožnil so skutkovou a právnou argumentáciou krajského súdu uvedenou v odôvodnení, že funkčná skúška je tvorená technickou časťou (v teréne) a administratívnou časťou (záverečná kontrola a podpis), tieto časti sú ukončené až schválením protokolu riaditeľom sekcie AM. Žalobca pokladá funkčnú skúšku za technický úkon pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy priamo na mieste inštalácie zariadenia výrobcu elektriny, nie je teda podľa jeho názoru správne posudzovať podľa § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZE za dátum úspešne vykonanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy dátum administratívneho spracovania výsledkov funkčnej skúšky pracovníkom SSE-D, a.s. schválenie Protokolu o funkčnej skúške 2. júla 2012, ale dátum technickej realizácie funkčnej skúšky, v uvedenom prípade posledného čiastkového úkonu funkčnej skúšky 28. júna 2012, keďže od tohto dátumu bolo zariadenie výrobcu elektriny reálne pripojené do distribučnej sústavy, t.j. dodávalo vyrobenú elektrickú energiu.

6. Poukázal na ustanovenie § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE, ktoré rozlišuje vykonanie funkčnej skúšky ako technického úkonu, v danom prípade s dátumom 28. júna 2012 a vystavenie dokladu o jej vykonaní ako administratívneho úkonu, v danom prípade 2. júla 2012. Žalobca poukazoval na to, že vychádzajúc zo znenia samotného protokolu o funkčnej skúške bod 12. s označením kontrola pripojenia, správnosti merania výkonu a toku energie a povolenia a povolenie pripojiť výrobné zariadenie na sústavu SSE-D vykonaná projektovým manažérom SSE-D s výsledkom vyhovel zo dňa 28. júna 2012, je práve tento dátum rozhodným dátumom úspešného vykonania funkčnej skúšky a potom následný dátum uvedený v bode 13. je už len vydaním dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. Žalobca pokladal za rozporuplný aj výklad krajského súdu, že v zmysle § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE je prevádzkovateľ distribučnej sústavy oprávnený určiť prevádzkový poriadok, ktorý stanoví spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky. Poukázal na skutočnosť, že zákonodarca umožnil upraviť podmienky funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy práve z dôvodu, že tento podlieha schváleniu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, teda orgánu štátnej správy. Na záver uviedol, že vzhľadom na to, že podľa názoru žalobcu je časom uvedenia zariadenia výrobcu do prevádzky dátum, kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny

do sústavy, v danom prípade bola funkčná skúška podľa bodu 12. Protokolu vykonaná 28. júna 2012, žalobcovi patrí v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky ÚRSO ustanovujúcej cenovú reguláciu za 1 MWh doplatok vo výške 194,54 €. Žalobca je toho názoru, že pre posúdenie veci je rozhodujúci zákon o podpore OZE a nie protokol o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy SSE-D z 02. júla 2012. Dodal, že pokiaľ ide o bod 13., dátum ukončenia funkčnej skúšky 2. júla 2012, toto ustanovenie nemôže byť v rozpore s Vyhláškou ustanovujúcou cenovú reguláciu a to ani v prípade, že by podmienky a vykonanie funkčnej skúšky boli zapracované do prevádzkového poriadku, čo v rozhodnom období absentovalo, prevádzkový poriadok nemôže byť v rozpore so zákonom.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení z 15. mája 2014 na odvolanie žalobcu uviedol, že sa plne stotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu, ktorý považuje za vecne správny a zákonný. Uviedol, že spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky si určil prevádzkovateľ distribučnej sústavy - Spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., a to vydaním a zverejnením usmernenia na svojom webovom sídle. Podľa žalovaného, z uvedeného vyplýva, že k vykonaniu funkčnej skúšky je okrem preskúmania zariadenia z technického hľadiska potrebné aj preskúmanie predložených dokladov (schválený realizačný projekt stavby, zmluva o pripojení, zmluva o dodávke a distribúcii, miestne prevádzkové predpisy pre elektráreň). Uviedol, že SSE-D bola povinná vykonať funkčnú skúšku a po jej úspešnom vykonaní vydať o tejto skutočnosti doklad (protokol o funkčnej skúške), pričom si v rámci svojej pôsobnosti určila postupnosť jednotlivých krokov a priebeh tohto skúšobného procesu, ktorý premietla do formy protokolu o funkčnej skúške, ďalej sama určila, koľko bodov bude obsahovať, v akom poradí budú nasledovať a akú záväznosť budú mať. Žalovaný poukázal aj na stanovisko generálneho riaditeľa SSE-D, a.s., podľa ktorého bod 13 protokolu o funkčnej skúške jasne definuje dátum ukončenia funkčnej skúšky. Uviedol, že samotný fyzický úkon funkčnej skúšky, ktorého výsledok je uvedený v bode 12 protokolu o funkčnej skúške, je tak len predpokladom k tomu, aby bol z hľadiska výsledku funkčnej skúšky vykonaný zodpovednou osobou záver, vyjadrený jej podpisom v bode 13 predmetného protokolu, pričom nie je vylúčený rovnaký dátum bode 12 a 13. Podľa názoru žalovaného žalobca v predmetnej veci nesprávne aplikuje jazykový výklad ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE. Nestotožňuje sa s názorom žalobcu, že dátum 2. júl 2012 určuje dátum vydania dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky ako listinného dôkazu o jej vykonaní. Žalovaný vo svojom rozhodnutí zastáva názor, podľa ktorého jednotlivé etapy funkčnej skúšky odsúhlasuje svojím podpisom na predpísanom tlačive protokolu o funkčnej skúške určená osoba spoločnosti SSE-D, a.s. Uviedol, že v prípade pozitívnych výsledkov určená zodpovedná osoba osvedčí svojim podpisom platnosť celého procesu funkčnej skúšky. Tento „záverečný podpis" zodpovednej osoby nie je teda možné považovať len za „formálnu kontrolu" vykonanie funkčných skúšok, ale za úkon, ktorý vyžaduje oprávnená distribučná spoločnosť, a ktorým sa potvrdzuje platnosť a kompletnosť predchádzajúcich úkonov a bez ktorého by vykonané úkony nenadobudli právne účinky. Žalovaný má za to, že funkčná skúška nepredstavuje len súbor technických kontrol jednotlivých funkčných celkov zariadenia výrobcu elektriny, ale jej predmetom je aj kontrola podmienok a požiadaviek stanovených zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

8. Poznamenal, že ÚRSO nie je účastníkom procesu funkčnej skúšky a nie je v jeho právomoci do procesu vykonávania funkčnej skúšky zasahovať. Pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre uvedenie zariadenia do prevádzky preto úrad pre ÚRSO musí vychádzať z dokumentov iných subjektov a to z kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania zariadenia výrobcu elektriny a z dokladu preukazujúceho úspešné vykonanie funkčnej skúšky. V tejto súvislosti sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že postupom žalovaného boli porušené zásady správneho konania a princípy je garantované Ústavou Slovenskej republiky, kde v rámci výkladu zákona správnym orgánom (žalovaným) bola zverená právomoc rozhodovať o právach (určovať dátum uvedenia zariadenia do prevádzky), a v nadväznosti na to, vzhľadom na zmenu právnej úpravy stanovujúcej cenovú reguláciu v oblasti elektroenergetiky určovať ceny súkromnému subjektu (prevádzkovateľovi distribučnej siete). Dodal, že je nepochybné, že právny rámec pre vykonávanie funkčných skúšok súkromným subjektom - prevádzkovateľom distribučnej siete, je v zmysle platnej právnej úprave je daný a nie je možné hovoriť o porušovaní zásad a princípov platných v Slovenskej republike.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), a napadnutý rozsudok zmenil s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 599/2016-40 z 11. januára 2017, tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

10. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č.k. I. ÚS 599/2016-40 z 11. januára 2017 rozhodol, že základné práva žalobcu, podľa čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 13 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky boli rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžf/47/2014 z 26. októbra 2015 porušené. Ústavný súd predmetný rozsudok zrušil a vrátil vec Najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Záväzný právny názor na výklad a aplikáciu bol uvedený v bode 23 nálezu: „... relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu el. energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore OZ <.E zariadenie na výrobu el. energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ <.E určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZ <.E vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny dokladom úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania".

11. Ústavný súd v bode 25 uviedol, že najvyšší súd opomenul nezákonnosť správcu distribučnej siete, spočívajúcu v neplnení povinnosti upraviť vo svojom prevádzkovom poriadku spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky, ktorej nesplnením distribútor objektívnym a úradom pre reguláciu (ktorý schvaľuje prevádzkový poriadok distribútorov) preskúmateľným spôsobom neurčil, kedy považuje funkčnú skúšku za vykonanú. Najvyšší súd sa pri ustálení rozhodného času na vykonanie funkčnej skúšky tento nedostatok pokúsil odstrániť výkladom o nutnosti prisúdiť v tomto smere právnu relevanciu internému protokolu správcu distribučnej siete o vykonaní funkčnej skúšky, výklad formy (usporiadania) ktorého je však vzhľadom na jeho všeobecnú nezáväznosť, a teda aj nevynutiteľnosť značne polemický.

12. Vzhľadom na uvedený právny názor ústavného súdu, najvyšší súd konštatuje, že je potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že sa žalovaný vysporiada s námietkami, na ktoré poukázal Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze. Je potrebné posúdiť, aký vplyv mala absencia prevádzkového poriadku distribútora siete na posúdenie podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky, tiež rozdielne posudzovanie relevantnosti riadku 12 a 13 protokolu o funkčnej skúške a najmä skutočnosti, že zariadenie na výrobu elektrickej energie sa fakticky používalo a dodávalo elektrickú energiu do distribučnej siete už od 28. júna 2012, kedy bola podľa riadku 12 protokolu o funkčnej skúške úspešne vykonaná jeho funkčná skúška a nie od 2. júla 2012, kedy bol protokol o skúške v jeho riadku 13 len formálne podpísaný.
13. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré pozostávali z náhrady súdnych poplatkov zo žaloby a z odvolania, spolu 140,- € a z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 <. Z.z. v prvostupňovom konaní 501,58 € (príprava a prevzatie zastúpenia 17. júna 2013 - 130,16 €, vypracovanie žaloby 22. júna 2013 - 130,16 €, pojednávanie 9. apríla 2014 - 134,- € a režijný paušál 2x 7,81 € a 1x 8,04 €) a v odvolacom konaní 170,44 € (odvolanie z 6. mája 2014 - 134,- €, režijný paušál 8,04 € . Spolu 812,02 €.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.